

διενέξει, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστήν ἀπόδειξιν, περιέχουσαν τὸ ποτὸν τῶν ἀποδεκτισθέντων σταφυλίων. Μετακόμισις τῶν εἰνῶν καὶ προμήθεια ἀπαθήκης δὲν γίνεται.

ιβ'. Ἡ ἀποδεκάτωσις τῆς ῥητίνης καὶ κατραμίου γίνεται εἰς εἶδος, καὶ δὲν μετακομίζεται, οὔτε δίδεται ἀπαθήκη δι' αὐτά.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις, περὶ τῶν ὁποίων διαλαμβάνει ὁ παρὼν νόμος, καὶ αἱ ὁποῖαι λαμβάνουν χώραν ὡσάκις ὁ ἐνοικιαστής δὲν δύναται νὰ συμβιβασθῇ μὲ τὸν φορολογούμενον, γίνονται παρ' εἰδημόνων, διοριζομένων, τοῦ μὲν παρὰ τοῦ φορολογουμένου, τοῦ δὲ παρὰ τοῦ φορολογούντος, καὶ τοῦ τρίτου παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ. ὁ τρίτος οὗτος ὁρίζεται προηγουμένως ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, ἢ ὑποδιοικητοῦ, καὶ προσπαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τοὺς δύο διαφωνοῦντας ἐκτιμητάς· εἰς ἀποτυχίαν δὲ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἀποφασίζει μόνος αὐτὸς, ἐκφράζων αἰτιολογημένην ἀπόφασιν.

Ἄρθρ. 35.

Δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς τοὺς φορολογουμένους καὶ εἰς τοὺς ἐνοικιασὰς νὰ κάμωσιν οἰκεία θέλήσει ἰδιαιτέρως ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκάτωσιν συμφωνίαις, ἀλλ' εἰς τοιαύτην περίπτωσιν αἱ ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων τούτων συμφωνιῶν ἐξαρτώμεναι διενέξεις διαλύονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων. Ὅταν δὲ μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσι μὲ αὐτάς· περὶ αὐτὰς ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου, διαλύονται διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 36.

Τὸ δημόσιον δὲν ἐνέχεται εἰς καμμίαν διαφορὰν μεταξὺ τῶν πρώτων ἐνοικιαστῶν καὶ ὑπενοικιαστῶν, οὔτε ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἐνοικιαστὴν ν' ἀναβάλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐνοικίου διὰ τοιαύτας διαφοράς.

Ἄρθρ. 37.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ κρατῶσι βιβλίον διπλότυπον, ἀριθμούμενον καὶ μονογραφούμενον παρὰ τῆς διοικητικῆς Ἀρχῆς, εἰς τὰ ὁποῖα νὰ καταχωρίζωσι τὰ ὀνόματα τῶν φορολογουμένων, καὶ τὴν ποσότητα τοῦ ἀποδοτέου φόρου.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπογράφονται εἰς τὸ γέλεος, τὸ μόνον εἰς τὸ βιβλίον, ἢ, ἂν δὲν γνωρίζωσι γράμματα, ὑπογράφουσι δύο μάρτυρες ἀντ' αὐτῶν, ἐξ ὧν ὁ εἰς πρέπει νὰ ᾔηται ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου. Ὁ ἐνοικιαστής ἀποσπᾷ τὸ ἐν διπλότυπον, καὶ δίδει αὐτὸ εἰς τὸν φορολογούμενον ὑπογεγραμμένον.

Ἄρθρ. 38.

Ὁ ἐνοικιαστής δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ἀπαιτήσεως

κατὰ τῶν φορολογουμένων ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου δὲν εἰσθεὶν καταγεγραμμένα εἰς τὸ διπλότυπον βιβλίον.

Ἄρθρ. 39.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους οἱ ἐνοικιασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ παραδώσωσιν εἰς τὰς κατὰ τόπον διοικητικὰς Ἀρχὰς τὰ στείλῃ τῶν διπλότυπων μ' εἰς κατάλογον τῶν φορολογουμένων, ὅσοι δὲν ἀπέδωκαν μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς τὸ ὅλον, ἢ μέρος τοῦ φόρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγκτητικῶν φόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 40.

Ὅπου ἤθελε συμβῇ νὰ μὴ γενῇ ἐνοικίασις τῶν ἐγκτητικῶν φόρων, ἡ Γραμματεὶς τῶν Οἰκονομικῶν διορίζει ἀναλόγους ἐπιστάτας καὶ φύλακας, διὰ νὰ ἐπιχειρήσουν τὴν εἰσπράξιν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ ἐπιστάται καὶ φύλακες τῶν προσόδων θεωροῦνται ὡς τακτικοὶ ὑπάλληλοι, καὶ δίδουσι τὸν ὅρκον τῆς ὑπηρεσίας των, λαμβάνοντες μισθὸν ἀνάλογον τῆς θέσεως, τὴν ὁποῖαν ἤθελαν καθεῖς, καὶ τῶν εἰσδημάτων μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν των. Οἱ δὲ Οἰκονομικοὶ Ἐπιτροποὶ ἐπιτηροῦν τὰς ἐργασίας των, καὶ ἐξελέγχουσι τὰς πράξεις των, ἀνκφέροντας τὰ δέοντα πρὸς τὴν Γραμματεῖαν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡσάκις ἡ χρεὶς τὸ καλέσει.

Ἄρθρ. 42.

Οἱ φορολογούμενοι εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ζητοῦν προηγουμένως τὴν ἄδειαν παρὰ τοῦ ἐπιτηδὸς διοριζομένου ἐπιστάτου, διὰ νὰ θερίσουν, συγκομίσουν καὶ ἀλωνίσουν τοὺς καρποὺς των ὅστις ἤθελε φωραθῇ, ὅτι ἀνευ ἀδείας ἐπιχειρεῖ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ θέρος, τὴν συγκομιδὴν, ἢ τὸ ἀλώνι, καταδικάζεται νὰ πληρῶνῃ τριπλάσιον φόρον.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ συσσωρεύωσι τοὺς συγκομιζομένους καρποὺς ἐπὶ τῶν ἀλωνίων εἰς ἰσομεγεθεῖς θεμονίας, σχηματίζοντες, διὰ μὲν τοὺς ἐξ ἰδιοκτητῶν ἀγρῶν καρποὺς, δέκα, διὰ τοὺς ἐξ ἐνοικίων δὲ τέσσαρας.

Ἄρθρ. 44.

Ἐκ τῶν δέκα ἰδιοκτητῶν θεμονίων λαμβάνει κατ' ἐκλογὴν ὁ ἐπιστάτης μίαν, ὡσαύτως καὶ ἐκ τῶν τεσσάρων ἐθνικῶν λαμβάνεται μία.

όδηγίας ἡ Γραμματεία τῶν οἰκονομικῶν, εἰς τοὺς ἀπορίους ὑπογράφονται οἱ φορολογούμενοι, ἢ οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ὅποιοι ἐπικυρόνται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Δημάρχου.

Ἄρθρ. 52.

Ὅλαι αἱ ἐκ τῆς φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς προκύπτουσαι διενέξεις μεταξὺ τῶν ἐνοικιαστῶν, ἢ ὑπενοικιαστῶν καὶ φορολογουμένων, ἢ μεταξὺ ἐνοικιαστῶν, ὑπενοικιαστῶν, συνενοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, διακάζονται παρὰ τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Δικαστηρίων κατὰ τοὺς εἰδικωτέρους ὁρισμοὺς τοῦ ἐκδοθησομένου προσηχῶς περὶ τούτου νόμου.

Ἄρθρ. 53.

Διατάσσεται ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεῖα νὰ φροντίσῃ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν, καὶ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Ἀπριλ. (5 Μαΐου) 1838.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΜΑΛΤΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Γ. ΓΛΑΡΑΚΗΣ, Γ. ΣΠΑΝΙΟΛΑΚΗΣ,
Κ. ΖΟΓΡΑΦΟΣ.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.

μησίαν τοιαύτης ἀποθήκης, τότε ὁ ἐνοικιαστής ἐνοικιά-
ζει μίαν δι' ἐξόδων τῶν φορολογουμένων. Ἐκεῖθεν ὀφείλει
νὰ τοὺς μεταφέρει ἕως πέντε ὥρας μακρὰν, εἴτε ἐντὸς,
εἴτε ἐκτὸς τῆς ἐπαρχίας, ἂν τὸ ἀπαιτήσῃ ὁ ἐνοικιαστής·
διὰ δὲ τὴν τυχὸν περαιτέρω μετακόμισιν (ἥτις δὲν πρέπει
νὰ περβαῖν ἄλλας πέντε ὥρας), πληρόνεται ὁ μετακο-
μῖς φορολογούμενος παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ πρὸς ἓν λε-
πτὴν τὴν ὁκτὸν ἀνὰ ἐκάστην ὥραν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι
καὶ εἰς τὸ δεύτερον αὐτὸ διάστημα εἶναι ὑποχρεωτική ἡ
μετακόμισις διὰ τὸν φορολογούμενον, ὅστις δὲν ἐμπορεῖ
ν' ἀνηθῇ αὐτὴν· πλὴν ἂν ὁ ἐνοικιαστής ἔχῃ χρεῖαν ὀλι-
γωτέρων ὥρων διὰ τὴν μετακόμισιν τῶν φόρων, δὲν ἔχει
κάνεν δικαίωμα νὰ ζητήσῃ κάμμίαν ἀποζημιώσιν ἀπὸ
τὸν φορολογούμενον διὰ τὸ μένον διάστημα. Εἶναι ἐπίσης
ἀπηγορευμένον εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν
φορολογούμενον ἄνευ εὐλόγου αἰτίας νὰ μετακομίσῃ τοὺς
φόρους εἰς δρόμους δυσβάτους.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ μετακομίσῃ τοὺς φόρους
τοῦ ἀπὸ τὴν ἀποθήκην τοῦ χωρίου ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμε-
ρῶν μετὰ τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν, ἂν τὸ ζητήσῃ
ὁ ἐνοικιαστής. Ἐὰν δὲ ὁ φορολογούμενος προσκληθῇ παρὰ
τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν δὲν ἤθελε
μετακομίσῃ τοὺς φόρους του, τότε τοὺς μετακομίζει ὁ
ἐνοικιαστής, καὶ ἀποζημιούται ἀπὸ τὸν φορολογούμενον
διὰ τὰ ἐξόδα τῆς μετακομιδῆς· ἀλλ' ὁ ἐνοικιαστής χάνει
κάθε δικαίωμα ἀποζημιώσεως, ὅταν δὲν προσκαλέσῃ τὸν
φορολογούμενον ἐντὸς τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν.

Οἱ ὀγκητικοὶ φόροι τῶν καλλιεργημένων ἀκατοικη-
τῶν νήσων μετακομίζονται ἀπὸ τοὺς φορολογουμένους
εἰς τὸ παράλιον αὐτῶν τῶν νήσων, ὅπου προσορμίζονται
συνήθως τὰ πλοῖα, καὶ ἐκεῖ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοι-
κιαστὴν.

Β'. Τὸ καλαμβόχιον ἀλωνίζεται πρῶτον εἰς τὸ ἀλώ-
νιον, καὶ ἔπειτα ἀποδεκατίζεται μετὰ τὸ κυλόν. Ὁ πόριμος
ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται εἰς τὸ ἀλώνι ἀκμπάνιστος
(εἰς κώνους, λουμπούκια) μετὰ κοφίνια (τσιδέρας).

Ὁ φορολογούμενος ὅμως ὀφείλει νὰ τὸν κοπανίσῃ ἔπει-
τα μετὰ ἰδίαν τοῦ ἐξόδα, ἂν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής· ὁ δὲ
ἄψιμος ἀραβόσιτος ἀποδεκατίζεται κατὰ τὸν ἀκόλουθον
τρόπον.

Πρῶτον βιάλλεται εἰς κοφίνια, διὰ νὰ μετρηθῇ, ἔπει-
τα σφραγίζεται τὸ πῦδον ἐνὸς κοφινίου μετὰ τὰς σφραγι-
δας τοῦ δημάρχου, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου, καὶ τοῦ ἐνοι-
κιαστοῦ, καὶ οὕτως λαμβάνεται παρὰ τοῦ φορολογουμέ-
νου εἰς τὴν οἰκίαν του. Τὸ κοφίνιον παρακατατίθεται
ἐπὶ προσδιορίσει ἡ δημοτικὴ Ἀρχὴ, συγκατατίθειται τοῦ
ἐνοικιαστοῦ. Ἄμα δὲ ὁ ἀραβόσιτος καταξηραθῇ, ἀνοί-
γεται ὁ σφραγισμένος, παρόντων τῶν τριῶν ρηθέντων
ἀτόμων, καὶ ἀμέσως κοπανίνεται, καθαρίζεται, ζυγίζε-
ται, καὶ ἀναλόγως ἀποδεκατίζεται.

Β'. Γ. πρὸς τὴν προμήθειαν ἀποθηκῶν ἐντὸς τῆς περιφε-
ρείας τοῦ χωρίου, καὶ τὴν μετακόμισιν, ἰσχύουν οἱ ὁρι-
σμοὶ τοῦ στοιχ. Α. Ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεως ν'

ἀποθέσῃ τὸν ἀραβόσιτον εἰς κώνους μόνον εἰς τὴν ἐντὸς
τοῦ χωρίου ἀποθήκην· περαιτέρω ὅμως θέλει τὸν μετα-
φέρει ὅχι πλέον εἰς κώνους, ἀλλ' εἰς κοπανισμένον καρ-
πὸν.

γ'. Τὰ ὄσπρια, καθὼς καὶ τὸ ὀρύζιον, τὸ κίμαινον,
τὸ σησάμιον, κτλ. ἀποδεκατίζονται ξηρὰ, εἰς εἶδη με-
τρούμενα, ἢ ζυγίζομενα εἰς τὸ ἀλώνιον. Ἡ ἀποδεκατίω-
σις τοῦ ὀρυζίου γίνεται εἰς ἀκοπάνιστον καρπὸν.

δ'. Τὰ βραβάκια καὶ ὁ κηπνὸς ἀποδεκατίζονται
εἰς τοὺς ἀγρούς κατ' ἐκτίμησιν. Ἡ ἀπόδοσις δὲ τοῦ φό-
ρου τοῦ βραβακίου γίνεται εἰς ἐδγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύ-
δι καρπὸν.

Ἡ μετακόμισις τῶν εἰς τὰ στοιχ. γ' καὶ δ' ἐνδια-
λαμβανομένων φόρων γίνεται ἀπαλλάκτως ὡς τὰ
γεννήματα.

ε'. Οἱ ἐκ τῶν βραβανίων καὶ λαχανικῶν φόροι, ἐπειδὴ
δὲν ὀριμαζοῦν ταυτοχρόνως, ἀποδίδονται ὅχι εἰς εἶδη,
ἀλλ' εἰς χρήματα δι' ἐκτιμήσεως.

ς'. Ὁ φύρος διὰ τὰ ἐλαιόδενδρα ἀποδίδεται εἰς
ἐλαιον, μετρούμενον εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα· ὅταν ὅμως οἱ
καρποὶ τῶν ἐλαιοδένδρων χρησιμεύουν διὰ φαγί, τότε
δίδεται εἰς ἐλαίας. Μετακόμισις τῶν φόρων τούτων, καὶ
προμήθεια ἀποθήκης δι' αὐτοὺς δὲν γίνεται.

ζ'. Τὰ κονκούλια δεκατίζονται ζυγίζομενα, εἴτε εἰς
τοὺς μαγγάνους, εἴτε ἐπὶ ἄλλου τὸ νομίζει καταλληλό-
τερον ὁ ἐνοικιαστής· ὅθεν μετακομίσις τῶν φόρων τού-
των καὶ προμήθεια ἀποθήκης δὲν γίνεται.

η'. Οἱ φόροι διὰ τὰ ὀπωροφύρα δένδρα ἀποδίδονται
εἰς χρήματα κατὰ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις πρέπει νὰ γενῇ
ὀλίγον τι πρὸ τῆς συνάξεως τῶν ὀπωρικῶν.

θ'. Τὰ σύκκα τῆς διοικήσεως Μεσσηνίης ἀποδεκατί-
ζονται εἰς εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν
εἰς τὸ παράλιον.

ι'. Αἱ σταφίδες ζυγίζονται, καὶ ἀποδεκατίζονται εἰς
εἶδη, καὶ παραδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν εἰς τὰς σανά-
θεις ἀποθήκας τῶν παραλίων.

ια'. Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ λινο-
στάσιον, ἢ εἰς κῆδδους, ὅπου δὲν ὑπάρχει λινοστάσιον,
κατ' ἀρίστην τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μούστον, ἢ εἰς
χρήματα κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου γινωσκέντη ἐπὶ τῇ
βίβλῃ τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ τόπου ὅπου κεῖται, ἀλλ'
ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ προσκαλέσῃ τὸν ἐνοικιαστὴν
διὰ τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, ὁ δὲ ἐνοικιαστής
ὀφείλει νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ οἶνος
ῆται εἰς ληνοὺς, καὶ δέκx ἡμερῶν ὅταν εἰς κῆδδους, ἢ φῆς
ἐλάβε τὴν πρόσκλησιν τοῦ φορολογουμένου, διὰ νὰ με-
τρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παρευθύνει δὲ εἰς τὴν
προθεσμίαν, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρει τὸν
μούστον, καὶ νὰ τὸν βάλῃ εἰς τὰ βραβύζια.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίου
εἰς ἄλλο, διὰ νὰ χρησιμεύωσιν εἰς κατασκευὴν οἴνου,
δεκατίζονται κατ' ἐκτίμησιν ἐντὸς τοῦ χωρίου, εἰς τὸ
ὅπου κεῖται ὁ ἀμπελὼν, καὶ διὰ ν' ἀπομακρυνθῇ, πᾶσα

Άρθρ. 25

Η δευτέρα δημοπρασία κηρύσσεται πέντε ημέρας εις τὸν τόπον, ὅπου ἐνηργήθη ἡ πρώτη, καὶ περὶ τούτου εἰδοποιεῖ ἀπλῶς ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος τὸ κοινὸν δια τοιχοκολλητέως καὶ δημοσίας διακηρύξεως.

Άρθρ. 26.

Πᾶσα δημοπρασία διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας κατὰ συνέχειαν, καὶ καθ' ἡμέραν τέσσαρας ὥρας, π. μ. ἀπὸ τὰς 9 ἕως εἰς τὰς 11, καὶ μ. μ. ἀπὸ τὰς 4 ἕως εἰς τὰς 6 ὥρας.

Άρθρ. 27.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, ἢ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦλάχιστον τῶν δυο τρίτων τῶν φορολογουμένων ἐνὸς χωρίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἀξιοχρεὼν ἐγγυητὴν καὶ πληρωτὴν ἐπὶ ποινῇ καθαιρέσεως τῶν διενεργούντων τὴν δημοπρασίαν ὑπαλλήλων, ἐκτὸς τῆς υποχρεώσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, ὅσαι ἔβελον προκύψει ἐκ τῆς μὴ ἀξιοχρεώσεως τῶν ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας ὀφείλουν νὰ υπογράφουν ἀμφοτέροι, ὅτε πλειστηριαστής καὶ ὁ ἐγγυητής, τὰ πρακτικὰ τῆς δημοπρασίας, τὰ ὅποια ἐπικυροῦνται παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν.

Άρθρ. 28.

Ἐκαστος ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ ἐκδώσῃ χρεωστικὰς ὁμολογίας διὰ τὸ ἀρμόδιον ταμεῖον εὐθὺς μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοπρασίας. Αἱ ὁμολογίαι αὗται πρέπει νὰ ᾖναι προσηγογεγραμμέναι καὶ ἀπὸ τοὺς ἐγγυητάς.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν χωρίων, ἢ τῶν δυο τρίτων τοῦλάχιστον τῶν φορολογουμένων, δίδουν τὰς ὁμολογίας ἐξ ὀνόματος τῶν ἐντολέων τῶν ἢ τὸ ὅποιον ἀντιπροσωπεύουν· ἀλλ' ὅλα τὰ μέλη, τὰ υπογράψαντα τὸ πληρεξούσιον, εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπόχρεα εἰς τὴν πληρωμὴν.

Άρθρ. 29.

Η δημοπρασία τῶν ἐγγείων φόρων ἐκ τῶν λεμονίων, ὀρυζίων, σφαίδων, ἐλαιῶν, κουκουλίων, καὶ βαλανοκικιδίων, ἐνεργεῖται χωριστὰ τῶν λοιπῶν προϊόντων, ἐκτὸς ὅπου συμφέρει νὰ συνενοικιασθῶν μετὰ τοὺς λοιπούς. Ὅθεν εἰς τὰς δύο περιπτώσεις θέλει ἐκφρασθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακηρύξιν εἰς τὰ πρακτικὰ ἂν ἐξαιροῦνται οἱ φόροι οὗτοι, ἢ μὴ. Περὶ τούτων δὲ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν δικάζει τὰ δέοντα.

Άρθρ. 30.

Ὁ δημόσιος ἐγγεῖος φόρος τῶν κτημάτων τῶν διατηρουμένων καὶ διαλελυμένων μοναστηρίων ἐνοικιάζεται ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἐγγείους φόρους τῶν χωρίων, εἰς τὴν περιουσίαν τῶν ὁποίων κεῖνται τὰ κτήματα ταῦτα. Τὸ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, καθὼς καὶ ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, περὶ τῶν ὑποίων δὲν διατάχθη ἄλλως πῶς μέχρι τοῦδε, ἀμφοτέρω, ἀνήκοντα εἰς τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐνοικιάζεται διὰ καθὲ μοναστήριον χωριστὰ κατ' ἐπαρχίας. Τὸ δὲ δεύτερον ἐκκλησιαστικὸν δέκατον τῶν διὰ κολλήγων καλλιεργουμένων χωραφίων τῶν δια-

τηρουμένων μοναστηρίων λογίζεται ἐπὶ τοῦ καθαροῦ εἰσοδήματος, τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὰ μοναστήρια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ προθεσμιῶν τῶν πληρωμῶν παρὰ τῷ ἐνοικιαστῶν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

Άρθρ. 31.

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ ἐγγείου φόρου καὶ τῆς ἐπικαρπίας θέλουν πληρῶσαι τὸ ποσὸν τοῦ ἐνοικίου εἰς ἑξ ἰσας δόσεις.

Τὸ 1/6	Τὴν 1	Αὐγούστου.
•	Τὴν 1	Σεπτεμβρίου.
•	Τὴν 1	Ὀκτωβρίου.
•	Τὴν 1	Νοεμβρίου.
•	Τὴν 1	Δεκεμβρίου καὶ
•	Τὴν 31	Δεκεμβρ. τοῦ τρέχοντος ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑποχρέωσις τῶν φορολογουμένων ὡς πρὸς τὴν παράδοσιν τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς τὸν ἐνοικιαστήν, καὶ ἐναλλαξ.

Άρθρ. 32.

Ὅταν ὁ φορολογούμενος θερίσῃ, συλλέγῃ ἢ συγκομίσῃ κρυφίως τὰ εἰς φορολογίαν ὑποκείμενα προϊόντα, καὶ ζητῇ ὅπωςδῆποτε ν' ἀποφύγῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου, τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶσῃ τὸ τριπλάσιον τοῦ νομίμου φόρου· ἐξ ἐναντίας ὀφείλει καὶ ὁ ἐνοικιαστής νὰ παρευρεθῇ ἐπιτοπίῳ· ἐν καιρῷ, ἀλλ' οἱ φορολογούμενοι ὑποχρεοῦνται νὰ τὸν εἰδοποιήσουν τρεῖς ἡμέρας πρὶν τῆς ἐνάρξεως τοῦ θεirus, ἢ τῆς καρπολογίας, ἐγγράφως διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας, λογιζομένης ἀφ' ἧς ἔλαβε τὴν εἰδοποίησιν ὁ ἐνοικιαστής, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἀδειαν, καὶ χωρὶς τῆς παρουσίας τοῦ ἐνοικιαστοῦ, νὰ θερίσῃ, ἢ νὰ καρπολογήσῃ.

Άρθρ. 33.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι ἀποδίδονται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ὡς ἀκολούθως·

α'. Διὰ τὰ ἀσταχυοφύρα γεννήματα ὁ φορολογούμενος εἶναι ὑπόχρεος ν' ἀλωνίσῃ, κοπανίσῃ, καὶ λυχνίσῃ, εἰς τὰ συνήθη ἀλώνια αὐτοῦ δι' ἰδίων του ἐξόδων ταῦτα τὰ γεννήματα, τὰ ὅποια ἔπειτα ἀποδεκατίζονται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ διὰ τοῦ κοιλοῦ· ἀλλ' ἡ φορολογία εἰς τὴν ῥύθην, λαθούρια, καὶ τὰ τοῦτοις ὅμοια, ὅσα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν ν' ἀφήνωσιν εἰς δεμάτια, καὶ τὰ ὅποια χρησιμεύουσιν εἰς τροφὴν τῶν ζώων, γίεται κατὰ θημονίας, ἢ δεμμάτια. Εἶναι πάντοτε ὅμως ὑποχρεωμένος ὁ φορολογούμενος, ὅταν τὸ ζητήσῃ ὁ ἐνοικιαστής, ν' ἀλωνίσῃ τοὺς ἐκ τούτων φόρους δι' ἰδίων του ἐξόδων. Περιπλέον ὁ φορολογούμενος ὀφείλει καὶ εἰς πᾶς δύο ἀνωτέρω περιπτώσεις νὰ παραδίδῃ τοὺς εἰς προϊόντα ἀποδιδόμενους φόρους (τὸ δέκατον καὶ τὴν ἐπικαρπίαν) εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὑποίαν χρεωστὴ τὸ χωρίον νὰ προμηθεύσῃ ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου μετ' εὐλογον ἐνοικίων εἰς ἕκτος τοῦ ἐνοικιαστοῦ. Ἐὰν δὲ ἀρνήσῃ τὴν προ-

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 14.

1838

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 25 'Απριλίου.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ἐγκτητικῶν φόρων (δεκάτων) διὰ τὸ 1838 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΥΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματέως, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποφασίζομεν καὶ διατάττομεν ὡς ἀκολουθῶς·

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ Ἑγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρον 1.

Οἱ εἰσπραχθησόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι καὶ διὰ τὸ ἔτος 1838 εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

- 1) Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα), καὶ
- 2) Ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 2.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀκαθάριστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ὅποιοςδήποτε καὶ ἂν ᾔθελεν εἶσθαι ὁ ἰδιοκτήτης.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου (τῶν δεκάτων) λαμβάνεται καὶ φόρος ἐπικαρπίας ἀπὸ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ τῶν ἐθνικοῦδικοτήτων κτημάτων,

Ἄρθρ. 4.

Ἐλεύθερα φόρου εἶναι·

- 1) τὰ ἄχυρα·
- 2) ἡμισυ στρέμμα γῆς ἢ κήπου διὰ λαχανικά ἢ ὀπωρικά, ἂν ᾔναι διὰ χρῆσιν τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ ὄχι διὰ ἐμπόριον·
- 3) τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκκουτσα (πυρήνες), ἀπὸ τὰ ὅποια δὲν δύναται νὰ ἐξαχθῇ πλέον ἔλαιον·
- 4) ἀπὸ τῆ ἀσταχυιλόγια δύο μόνον κοιλά δι' ἕκαστον σταχυολόγον, ἂν ᾔναι ὁμολογουμένως ἐνδεής·
- 5) ὁ λινόσπορος καὶ κανναβόσπορος·
- 6) ῥιζαρόσπορος.

Ἄρθρ. 5.

Ὅταν ὑπάρχουν περὶ τῆς καρπώσεως ἐθνικοῦ τινος κτήματος μακρυπρόθεσμοι ἢ βραχυπρόθεσμοι συμφωνίαι ἔγγραφοι μεταξὺ τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ καλλιεργητοῦ, εἴτε ὑπάρχουν ἰδιαίτερα ἀδείας ἔγγραφα τῆς Κυβερνήσεως, τότε ὁ καλλιεργῶν αὐτὰ ἰδιώτης πληρώνει τοὺς φόρους κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους εἰς τὰ ἐνοικιαστήρια, ἢ εἰς τὰ ἀδείας ἔγγραφα, ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τοῦ Ἑγγείου φόρου (τῶν δεκάτων).

Ἄρθρ. 6.

Ὁ ἔγγειος φόρος (τὰ δέκατα) προσδιορίζεται δέκα τοῖς

ἐκατὸν ἐφ' ὅλων τῶν προϊόντων τῆς γῆς, περὶ τῶν ὁποίων ὁ παρὼν Νόμος δὲν ὥρισεν ἄλλως πῶς.

Ἐξαίρουνται τῆς φορολογίας αὐτῆς τὰ προϊόντα τῶν ἐθνικῶν γαιῶν καὶ φθαρτῶν κτημάτων, ὅσα ἐπρὶοκοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν, καθόσον οἱ κατασταθέντες ἤδη κύριοι αὐτῶν ὡμολόγησαν ν' ἀποδίδωσιν ἔγγειον φόρον εἰς χρήματα εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἄρθρ. 7.

Εἰς δέκα τοῖς ἐκατὸν ἔγγειον φόρον ὑπόκειται ὡσαύτως τὸ ἐκ τῶν ἀμπελῶνων εἰσόδημα καὶ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν λαχανικῶν.

Διὰ τὰ νωπὰ σταφύλια λαμβάνεται ἐν λεπτόν τὴν ὁκᾶν, ὅταν πωλῶνται διὰ νὰ φαγωθῶσιν.

Ἄρθρ. 8.

Τὸ ἐξ ἰδιωτικῶν πευκῶν κατράμι καὶ ἡ ῥητίνη ὑπόκεινται εἰς τὸν ἔγγειον φόρον δέκα τοῖς ἐκατὸν. Εἶναι αὐτῆρως ἀπηγορευμένον νὰ ἐξάγῃται ῥητίνη ἀπὸ ἐθνικᾶς πεύκης. Συγχωρεῖται δὲ ἡ ἐξαγωγή μόνον διὰ προηγουμένης ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασονομικῶν Ἀρχῶν, καὶ δημοπρατεῖται ἢ φορολογεῖται κατὰ τὸν ἰδιαίτερον περὶ τούτου Νόμον.

Ἄρθρ. 9.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκήμων γαιῶν τῶν λεβαδιῶν, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας καὶ τῶν ἰδιαιτέρων προϊόντων τῶν δασῶν, οἷον κάσανα, κέρνα, κοινουνάρια, πότασσα, πρινοκόκκι, τραγακάνθη, φλοιὸς (φλουῖδα) κυτρινοκόκκι (ἀλατζοχέρι) καὶ τῶν βελανιδιῶν κτλ., κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων νόμων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ φόρου ἐπικαρπίας.

Ἄρθρ. 10.

Τὸ ποσὸν τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας προσδιορίζεται, εἰς α', 15 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν προϊόντων τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, περὶ τῶν ὁποίων δὲν ὀρίζει ἄλλο τι ὁ παρὼν νόμος.

β'. 15 τοῖς 0/0 διὰ τὸν μούστον ἐκείνων τῶν ἀμπελίων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς δένδρων, τὰ ὅποια ἐφύτευθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως.

γ'. 2 Λεπ. τὴν ὁκᾶν διὰ τὰ ἐκ τῶν ὑπὸ στοιχ. Β καὶ Ε, ἀμπελίων σταφύλια, ὅταν πωλῶνται διὰ βρώσιν καὶ ὄχι διὰ κατασκευὴν οἴνου.

δ'. 15 τοῖς 0/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον προϊόν τῶν ἀπὸ διαφόρους ἄνευ ἀδείας τῆς κυβερνήσεως φυτευθεισῶν σταφιδαμπελίων.

ε', 20 τοῖς 0/0 διὰ τὸ ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἀπὸ ἀμπελῶνας, σταφιδαμπελίων, μορέας, ελαιόδενδρα καὶ ὀπωροφόρα δένδρα, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους, χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 11.

Ἐπιβάλλεται φόρος ἐπικαρπίας, ἴσος μὲ τὸν ἔγγειον, διὰ τὰ ἐθνοιδιόκτητα κτήματα (ἀμπελῶνες, σταφιδαμπε-

λους, ὀπωροφόρα δένδρα, κτλ.) καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται ἐκεῖνα τὰ ὅποια ἐπὶ τουρκοκρατίας ἐφύτευθησαν μὴ ἄδειαν τῶν ιδιοκτητῶν τῆς γῆς ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μὴ ἄδειαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 12.

Διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνοιδιοκτητῶν ἀμπελίων, λαμβάνεται φόρος ἐπικαρπίας ἐν λεπτόν τὴν ὁκᾶν.

Ἄρθρ. 13.

Διὰ τὰς εἰς τοὺς Κρήτας, νεορωτίστους φαλαγγίτας καὶ ἄλλους πολίτας, διὰ διαταγμάτων τῆς κυβερνήσεως παραχωρηθείσας γαίας, δὲν πληρώνεται φόρος ἐπικαρπίας, ἐκτός μόνον ἂν ὡρίσθῃ ἄλλως πῶς εἰς αὐτὰ τὰ διατάγματα. Ὡσαύτως δὲν πληρώνεται φόρος ἐπικαρπίας διὰ τὰς ἐθνικὰς γαίας ἢ φθαρτὰ κτήματα, ὅσα ἐπρὶοκοδοτήθησαν ἢ ἐξεποιήθησαν.

Ἄρθρ. 14.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφοισθεντούμενον μεταξὺ Κυβερνήσεως καὶ ιδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι, καὶ τὰ εὐεργετικὰ καταστήματα, ἡ δὲ ἀμφοισθέντησι προῆλθεν ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ὁ διωρισμένος φόρος τῆς ἐπικαρπίας παρακατατίθεται ὡς καὶ πρότερον εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἐωσοῦ ἐξακριβωθῇ τῆς ιδιοκτησίας ἡ κατάστασις. Ἄν δὲ ἡ ἐκ μέρους τῶν ιδιωτῶν αὕτη ἀμφοισθέντησι συμβῇ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὁ φόρος τῆς ἐπικαρπίας ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστῆν, ἐπιφυλαττιομένης τῆς ἀποζημιώσεως πρὸς τὸν ἀντιποιοῦμενον τὸ κτῆμα ιδιώτην παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ᾔθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ιδιοκτήτης ὀριστικῶς.

Ὅσῳκις ὅμως ἡ ἀμφοισθέντησι προέρχεται ἐκ μέρους τοῦ δημοσίου, ὁ προσδιωρισμένος τῆς ἐπικαρπίας φόρος παρακατατίθεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἂν τὸ δημοσίον ζητέσθῃ ἀμφοισθεντούμενον τὸ κτῆμα πρὶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλ. 1836 νόμου.

Ἄν δὲ ἡ ἀμφοισθέντησι συνέβῃ μετὰ τὴν ἐκδόσιν τοῦ ρηθέντος νόμου, ὁ ἀντιποιοῦμενος τὸ κτῆμα ιδιώτης δὲν παρακαταθέτει μὲν τὸν φόρον τῆς ἐπικαρπίας, ἀλλ' ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ εἰς τὸ δημόσιον διὰ τὸν φόρον τοῦτον ἀξιοχρεὸν ἐγγυητὴν, ἐγγυούμενος περιπλέον πρὸς πλειοτέραν ἀσφάλειαν τοῦ δημοσίου καὶ μὲ τὴν ὑποθήκην ὅλης τῆς περιουσίας του.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ διαθέσεως τῆς ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων προσόδου.

Ἄρθρ. 15.

Προσδιορίζονται δύο τρόποι διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν προσόδων ἐκ τῶν ἐγκτητικῶν φόρων.

- α. Ὁ τῆς ἐνοικιάσεως, καὶ
- β. Ὁ τῆς εἰσπραξείας ἀπὸ τῆς πώσεως παρὰ τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 45.

Οί φορολογούμενοι υποχρεούνται ν' αλώνισουν και συχίσουν τήν λαμβανομένην θεμονίαν παρὰ τοῦ δημοσίου δι' ιδίων αὐτῶν ἐξόδων. Μετὰ τὸ αλώνισμα μεταρᾶται τὸ γέννημα διὰ τοῦ κοιλοῦ, καὶ παραδίδεται εἰς τὸν φορολογούμενον, ὅστις υπογράφει εἰς τοὺς πίνακας, τοὺς σχηματιζομένους κατὰ τὸ ἀρθ. 46., τὴν παραλαβὴν των.

Άρθρ. 46.

Οἱ ἐπιστάται εἶναι ὑπόχρεοι νὰ κρατοῦν καθαροὺς πίνακας τῶν φορολογουμένων κατὰ τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας θέλει δώσῃ ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν. Εἰς τοὺς πίνακας αὐτοὺς θέλει σημειοῦται ἡ ποσότης ἐκάστου προϊόντος, καὶ ὁ φόρος, τὸν ὁποῖον ἀποδίδει ὁ φορολογούμενος. Οἱ πίνακες οὗτοι συρράπτονται ὡς βιβλία, υπογράφονται παρὰ τῶν φορολογουμένων, ἢ ἂν αὐτοὶ δὲν ἐξέδωκον γράμματα, παρὰ τοῦ ἱερέως τοῦ τόπου, καὶ ἐπικυροῦνται παρὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου τοῦ τόπου, καὶ τοῦ Δημάρχου.

Άρθρ. 47.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται ν' ἀποδώσωσι τοὺς φόρους των εἰς χρήματα εἰς τρεῖς δόσεις, τὴν α'. Ὀκτωβρίου, τὴν β'. Νοεμβρίου, καὶ τὴν γ'. Δεκεμβρίου, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ Πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον ἐπὶ τούτῳ σχηματίζεται δυνάμει τοῦ Διατάγματος τῆς 25 Μαΐου (9 Ἰουνίου) 1834., παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ δημάρχου τοῦ τόπου, ὅπου ἐνεργεῖται ἡ εἰσπραξὶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου.

Άρθρ. 48.

Ἔνεκα τῆς ἀνωτέρω περιστάσεως εἶναι ὑπόχρεος ὁ ἀρμόδιος Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος νὰ σχηματίσῃ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐνδιαλαμβανομένου πίνακος εἰς τὸ ἀρθ. 46, καὶ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ μέσου ὅρου τῶν τιμῶν κατὰ τὸ ἀρθ. 47 ἑτέρον πίνακα, ὅπου πρέπει νὰ σημειοῦται ἡ χρηματικὴ ἀξία τῶν φόρων. Τὸν πίνακα αὐτὸν, ὅστις θεωρεῖται ὡς χρεωστικὴ ὁμολογία τῶν φορολογουμένων, ὀφείλει ὁ Οἰκονομικὸς Ἐπίτροπος ἐγκαίρως νὰ ἀποσείλῃ εἰς τὸν ταμίαν, διὰ νὰ γενῇ φροντίς τῆς εἰσπράξεως τῶν χρημάτων.

Άρθρ. 49.

Ἡ πληρωμὴ τῶν φόρων εἰς χρήματα, ἐκτὸς τῶν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ἀρθ. 51., δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς φορολογουμένους· ὅσοι λοιπὸν δὲν ἤθελον σέρξαι εἰς τὴν εἰς χρήματα φορολογίαν, υποχρεοῦνται νὰ παραδίδωσι τοὺς φόρους των εἰς προϊόντα εἰς τὴν πρώτην πρόσκλησιν τοῦ δημοσίου, μεταφέροντες ἐντὸς δέκα

ἡρῶν μακρὰν τοῦ τόπου δι' ἐξόδων των, καὶ παραδίδοντες αὐτοὺς εἰς τὸν ἐπιτετραμμένον τὴν παραλαβὴν των, λαμβάνοντες ἐπὶ τούτῳ ἀπόδειξιν, εἰς καρποὺς καθαροὺς, καὶ ὄχι δολίως μεμιγμένους μὲ χῶμα, πέτρας, ἢ γεννήματα κατωτέρας ποιότητος ἀπ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα αλώνισαν, ἢ ἑτερογενῆ προϊόντα, ὅταν ταῦτο δὲν ἐπιδέχεται ἡ φύσις τοῦ γεννήματος. Ὁ δὲ ἀνακαλυπτόμενος, ὅτι μετέρχεται δόλον, υποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν· ὡσαύτως υποχρεοῦται εἰς τὴν διὰ χρημάτων πληρωμὴν, ὅστις, εἰδοποιηθεὶς ἅπαξ ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν, δὲν ἤθελε μετακομίσει, ἢ παραδώσει τοὺς φόρους του εἰς προϊόντα, ὡς ἀνωτέρω διατάσσεται.

Άρθρ. 50.

Ὅστις τῶν φορολογουμένων θελήσῃ νὰ πληρώσῃ εἰς χρήματα τοὺς φόρους του κατὰ τὸ ἀρθ. 47., χρεωστεῖ νὰ φανερῶσιν τούτο ἐνώπιον τοῦ δημάρχου, ἅμα τελειώσῃ τὸ αλώνισμα, ὅστις κρατεῖ ἐπὶ τούτῳ σημείωσιν, ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ φορολογουμένου, ἢ ἂν οὗτος ἦναι ἀγραμμάτος, παρὰ τοῦ ἱερέως. Ἡ σημείωσις δὲ αὕτη παραδίδεται ἐπισήμως εἰς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐπίτροπον παρὰ τοῦ δημάρχου, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν κατάστρωσιν τοῦ πίνακος κατὰ τὸ ἀρθ. 48. Ὁ φανερῶσας δὲ ἅπαξ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν, θεωρεῖται ὡς χρεώστης χρημάτων, καὶ ὀφείλει νὰ πληρώσῃ ἐντὸς τῶν ὁρισμένων προθεσμιῶν τὸ χρέος του· ἄλλως ἂν παρέλθουν 15 ἡμέραι μετὰ τὴν προθεσμίαν, καὶ αὐτὸς δὲν ἤθελε πληρώσῃ τὸ χρέος του, ἡ Διοικητικὴ Ἀρχὴ προβαίνει ἀμέσως εἰς τὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησην τόσου μέρους τῆς περιουσίας του, ὅσον ἐξαρκεῖ διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ χρέος του.

Άρθρ. 51.

α'. Τῶν ὀσπρίων, λαχανικῶν, ὀπωρικῶν, ἀμπελίων, βαμβακίων, σπασάμου, γλυκάνισου, ριζαρίου, ἀραβοσίτου, καλαμποκίου, καπνῶν, καὶ λοιπῶν προϊόντων, ὅσα δὲν συσσωρεύονται εἰς θεμονίας, ἀμέσως αλώνιζομένων, ἡ φορολογία γίνεται κατ' ἐκτίμησιν.

β'. Ἡ ἐκτίμησις γίνεται παρὰ τοῦ δειωρισμένου ἐπὶ τούτῳ ἐκτιμητοῦ τοῦ δημοσίου, καὶ ἐνὸς παρὰ τῶν φορολογουμένων, καὶ ἐν περιπτώσει δυστροπίας αὐτῶν, παρὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς. Εἰς περίστασιν δὲ διαφωνίας, διορίζεται παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς τρίτος, ὅστις ὀρκίζεται ἐνώπιον τοῦ Διοικητοῦ, καὶ τοῦ ὁποίου ἡ γνώμη εἶναι ὑποχρεωτικὴ (δρὰ ἀρθ. 34 τοῦ αὐτοῦ νόμου).

γ'. Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται εἰς εἶδη, πληρόνονται δὲ εἰς χρήματα οἱ φόροι, κατὰ τὸν μέσον ὅρον τῶν τιμῶν, ὡς διατάσσεται διὰ τοῦ ἀρθ. 47.

δ'. Διὰ τὴν φορολογίαν τῶν προϊόντων σχηματίζονται πίνακες κατὰ τὰς ὁποίας θέλει δώσῃ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐνοικιάσεως τῶν ἐγκλητικῶν φώρων.

Ἄρθρ. 16.

Καὶ ἡ μὲν ἐνοικίασις γίνεται διὰ δημοπρασίας, ἐνεργουμένης εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν (δικησέων ὑποδικησέων) ἢ εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις, ὅπου κριθῇ εὖλογον παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου, καὶ διακηρυττομένης τῆς δημοπρασίας, καὶ ἀνκφερομένου τοῦ τύπου, ὅπου αὕτη θέλει γενῇ εἰς ὅλους τοὺς δήμους, ὁκτὼ ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς.

Ἄρθρ. 17.

Ἡ ἐνοικίασις γίνεται κατὰ χωρία, τῶν ὁποίων τὰ ὅρια πρέπει νὰ προσδιορίζωνται ἀκριβῶς εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια. Καὶ ἐὰν θέσῃ τις ἦναι ἀμφισβηλλομένη, ὅτι ἀνήκει εἰς τοῦτον ἢ εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, πρέπει νὰ γίνεται τούτου μνεία εἰς τὰς προκηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια· ὅτι δηλ. συμπεριλαμβάνεται αὕτη εἰς τὰ ὅρια τοῦ ἐνὸς χωρίου, καὶ ἐξαίρεται ἀπὸ τὰ ὅρια τοῦ ἄλλου.

Παρατηρητέον, ὅτι ἂν κάτοικός τις ἐνὸς χωρίου καλλιεργῇ κτήματα καίμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἄλλου χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τούτου τοῦ δευτέρου χωρίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργεῖται παρὰ τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, ἢ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων των, ὅταν ἡ χρεία τὸ καλῇ, καὶ διαταχθῇ τοῦτο παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ὑπὸ τὸν ἐλεγχόντων διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦται, ὑπὸ τὸν ἐλεγχόντων εἰρηνοδικῶν.

Ἄρθρ. 19.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ἐκάστης ἡμέρας, (καθ' ἃς διαρκεῖ ἡ δημοπρασία) συντάσσονται καὶ ὑπογράφονται κατὰ πᾶσαν σελίδα παρὰ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου καὶ παρὰ τοῦ διοικητοῦ ἢ τοῦ ὑποδιοικητοῦ, καὶ καταστρώνονται, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ χωρῇ καμία ἀμφισβουλία ὡς πρὸς τὸ πωλούμενον πρᾶγμα, ἢ ὡς πρὸς τὴν ὁροθεσίαν τοῦ πωλουμένου χωρίου.

Κατὰ τοῦτο θεωρεῖται ὑπεύθυνος ὅχι μόνον ὁ οἰκονομικὸς ἐπίτροπος, ἀλλὰ καὶ ἡ διοικητικὴ ἀρχή, ἥτις ὀρεῖται νὰ ἐφορᾷ περὶ τὰ τοιαῦτα, ὥστε αἱ προκύπτουσαι ζημίαι ἐκ τῶν σφαλερῶν σημειώσεων, πίπτουν εἰς βάρη τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν, ἀνευ βλάβης τινὸς τοῦ δημοσίου.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστον χωρίον στέλλει εἰς τὴν δημοπρασίαν ἓνα ἢ πλείονους ἀντιπροσώπους του, φέροντας πληρεξούσιον ἐγγραφον συνταγμένον κατὰ τοὺς νομίμους τύπους ἐνώπιον τοῦ δημάρχου τοῦ δήμου εἰς τὸν ὁποῖον ὑπάρχει τὸ χωρίον, ἢ τινὸς τῶν συμβουλευογράφων. Τὰ πρωτόκολλα τῶν δημοπρασιῶν, μὴ ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, λογίζονται ἄκυρα, ἐκ-

τὸς μόνον ἂν συμβῇ ἡ διὰ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου προβλεπόμενη περίστασις.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ κατὰ πρόσκλησιν τῶν οἰκονομικῶν ἐπιτρόπων, καὶ ὑπ' εὐθύνητων ἰδιαν θέλουν εἰδοποιεῖ ὁκτὼ ἡμέρας πρὶν τῆς δημοπρασίας τοὺς δημάρχους, διὰ νὰ ἐνεργήσουν τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιπροσώπων ἀπὸ τὰ διαφόρα χωρία. Ἡ πρόσκλησις αὕτη γίνεται ἐγγράφως, καὶ ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Τὸ ἴδιον ἀπαιτεῖται ὡς πρὸς τὴν πρόσκλησιν τοῦ δημάρχου πρὸς τοὺς παρόντας τῶν διαφόρων χωρίων, οἵτινες ὀρεῖσιν νὰ τὴν κοινοποιῶν κατὰ χωρία διὰ δημοσίας διακηρύξεως.

Ἄν εἰς τὴν προσδιορισμένην ἡμέραν τῆς δημοπρασίας δὲν παρευρεθῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου, τοῦ ὁποίου πωλῶνται αἱ πρόσοδοι, ἡ διοικητικὴ ἀρχή ἢ ὁ εἰρηνοδίκης σημειοῖ τοῦτο εἰς τὰ πρακτικὰ, καὶ οὕτως ἀκολουθεῖ ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 22.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πρώτης δημοπρασίας δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον πρὶν τῆς ἐγκρίσεως τῆς γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν, ἥτις διατάττει τὴν κατακύρωσιν τῆς ἐνοικιάσεως πέντε ἡμέρας μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν τῆς δημοπρασίας, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρασίαν τῶν προσόδων. Τῆς δευτέρας δὲ δημοπρασίας τὸ ἀποτέλεσμα τότε μόνον θέλει εἶναι ὑποχρεωτικὸν διὰ τὸ δημόσιον, ὅταν ἡ προφορὰ φθάσῃ ἢ ὑπερβῇ τὸν παρὰ τῆς Γραμματείας τῶν Οἰκονομικῶν τεθέντα ἐλάχιστον ὅρον· εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ τὴν παραλαβὴν τῶν πρακτικῶν ταύτης τῆς δευτέρας δημοπρασίας, ἐκδίδει ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν τὴν ἐγκρίσιν, ἐὰν ἐφυλάχησαν εἰς οἱ οἱ τύποι. Ὅταν δὲ δὲν φθάσῃ ἡ προφορὰ τὸν ἐλάχιστον ὅρον, τότε διατάττει τὴν ἀπευθείας εἰσπραξὶν τοῦ φόρου διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου, ὅταν τοῦτο κριθῇ συμφερότερον.

Ἄρθρ. 23.

Ἐκαστος πλειστηριαστὴς ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρέωσης τοῦ διὰ τὴν ἐνοικίαν τῆς πλειστηριασθείσης παρ' αὐτοῦ προσόδου, ἐὰν μετὰ παρέλευσιν εἰκοτῶν ἡμερῶν μετὰ τὴν τελεῖωσιν τῆς δημοπρασίας δὲν εἰδοποιηθῇ ἐπιστήμως περὶ τῆς ἐγκρίσεως, ἢ μὴ, τῆς ἐνοικιάσεως. Ὅλοι καὶ παραίτησις γεννημένη πρὶν τῆς εἰκοστῆς πρώτης εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ἄρθρ. 24.

Εἴτε προφορικῶς ἐπὶ δημοπρασίας, ἢ δι' ἀναφορᾶς πρὸς ὁποιανδήποτε Ἀρχὴν ἤθελε γενῇ προφορὰ δι' ἐνοικίαν προσόδου τινὸς, εἶναι ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλειστηριαστὴν, ἀλλὰ κατακύρωσις ἐνοικιάσεως προσόδου δὲν γίνεται εἰμὴ διὰ μόνης τῆς δημοπρασίας, ὥστε ὁ προτεφρων ἐγγράφως εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐνεργουμένης δημοπρασίας ἐπὶ τῇ προφορᾷ του.